

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek 9. septembra 1887.

V Ljubljani 7. septembra.

Takozvani „mrzli curek“, katerega tako rad uporablja železni kancelar, zadel je tudi njega samoga. Vse prizadevanje njegovo, da bi si zopet pridobil zaupanje in prijateljstvo Rusije, je zaman. Nič mu ni pomagalo, da je iz Sofije odpoklical zastopnika Nemčije in s tem činom stopil na rusko stran. Rusija ostala je jednako hladna in „pošteni mešetar“ je zopet spoznal, da je „der Liebe Mühe umsonst“. Nekoliko časa so se nemški listi še tolašili s tem, da so priobčevali telegrame o sestanku cesarja Viljema in ruskega carja. Pogodili so bili že dan sestanka, le kraj še ni bil gotov, danes brzojavljalo se je, da se snideta v Stettinu, jutri pa, da v Swinemünde.

Sedaj je pa še to upanje šlo po vodi in Nemci so zopet za jedno blamažo bogateji. Car ostane še nekaj časa v Kodanji, na sestanek s cesarjem Viljemom pa niti mislil ni, in morda ni slučajno, da baš te dni ruski vojni minister Vanovskij z velikim spremstvom inženjerjev ogleduje nove utrdbe okolu Varšave, Modlina in sploh na zahodni meji.

Razmere mej Rusijo in Nemčijo so prav resnobne. „Kölnische Zeitung“ piše o njih tako:

„Mlad diplomat, ki posluje v ruskem ministerstvu vnanjih zadev in kateremu Talleyrandovo načelo o nalogi jezika še ni prešlo v meso in kri, pripovedoval je nedavno, da je minister Giers v šali rekel: „Knez Bismarck postavil se je v bolgarskem vprašanji popolnem na rusko stališče, tako, da človek dvomi, je li Bismarck ruski ali nemški minister.“

Na vsak način sili človeka k premišljevanju to postopanje nemško, katero se kaže prijateljsko Rusiji, protivno pa interesom avstro-ogerskim. Car in gospod pl. Giers to hvaležno priznavata. A onadva se bojita, da bi kjerkoli pokazala to čuvstvo hvaležnosti, tako, da vsa ruska družba, ki se zanima za politiko, niti najmanjšega v tej zadevi ne opazi in da tako ves ruski narod ne veruje na nemške vlade prijateljstvo. Izvestno je, da doslej ni bilo videti nikakega preobrata v javnem ruskem mnenju gledé Nemčije. Rusi črté Nemce, kakor do

sedaj. Celo še hujše se javlja sedaj ta mrznja, nego poprej, in vse meri le na zvezo s Francosko. V istem času, ko je Nemčija Rusiji na ljubo odpoklicala svojega konzula iz Sofije, napijalo se je v Peterburgu na banketu, prirejenem g. Deroulédu na čast, napijalo se je oni dóbi, ki bode kmalu napočila, ko se bodo Francozi in Rusi sestali v Berlinu! Na tem banketu bili so carski častniki in uradniki. Malo dni prej slavil je javno carski ruski general rečenega Francoza, ki si prizadeva, da se sklene rusko-francoska zveza proti Nemčiji. To se je dogodilo v Rusiji prvem trgovskem mestu (Nižnem Novgorodu) in trgovci so vsi naudušeni ploskali generalu. Doslej niti jeden človek v Rusiji ne veruje, da Nemčija s svojim postopanjem proti Rusiji pošteno misli. Rusko časopisje s svoje strani pa tudi vse stori, kar možno, da se to mnenje o Nemčiji širi in krepi. Da, vse mogoče se stori, da se dokazuje, da je Nemčija hinavska in podla. Nihče v Rusiji torej ne veruje na naše prijateljstvo. Zaman je vsako prizadevanje kneza Bismarcka, da bi Rusijo uveril o svojem prijateljstvu.“

Tako „Kölnische Zeitung“, ki je navadno dobro poučena, katera pa baš pri tej priliki daje razumeti, da nemška politika nema več nekdanje sreče.

Slavnost Trstenjakova.

(Dajje.)

Po izvrstnem dr. Tavčarja govoru razvijala se je ljudska veselica mej izbornim petjem „Slovenskega pev. društva“, katero je prav pridno in precizno izvajalo točke vspeveda, in sviranjem godbe jako zabavno na dalje in trditi se sme, da take veselice v Slovenjem Gradci še ni bilo niti glede mnogobrojne udeležbe, niti glede pristnega neizkaljenega veselja. Ljudska veselica posrečila se je nepričakovano, to potrdil nam je celo mestni odbornik Slovenjegraški, s katerim smo imeli priliko priti v dotiko. Kot govorniki so še nastopili gg. tovarnar Farsky in velikošolec Rogina, zahvaljujoč se vsem, ki so z besedo in dejanjem pripomogli k današnjemu sijajnemu uspehu, naposled pa posestnik Vivod, kateri je koncem svojega govora Slovenjogradčane apostrofoval: „Slovenjogradčani za-

pomnite si, da imate zaslužek le od slovenskega kmeta!“, kar se je vsprejelo z burnimi živiočkami.

O mraku začelo se je občinstvo razhajati, na gorah pa so zopet zaplamljeni kresovi. Posebno lep kres bil je na „gmajni“ nad Slovenjim Gradcem. V velikem krogu malih kresov žarili sta Trstenjakovega imena začetnici D. T., daleč na okolu označujoč današnjega dneva imenitni pomen.

Zvečer je bilo živahno življenje po gostilnah v Slovenjem Gradci, katerega prebivalcem radi priznavamo, da so se prav taktčno obnašali in tako tudi s svoje strani pripomogli, da se je vsa slavnost vršila v najlepšem redu.

Povodom Trstenjakove petdesetletnice in oziroma sedemdesetletnice došli so naslednji dopisi in telegrami:

Velečastni moj Gospodine i vrli pisatelju!

Vi čete skoro doživeti 50 godišnjico svoga književnoga poslovanja. Ja Vam na toj riedkoj srieči iz svega srca čestitam. Vi ste u koliko se siećam, u mladosti svojoj nekoliko godina pobavili u Zagrebu. Vi ste sa prvacima našima one dobi u prijateljstvu živeli, i preporodu naše narodne prosvete njekim načinom kumovali. Kad se Vi sad poslie pol vieka častnoga i slavnoga Vašega napora, na dobu Vaše prve mladosti obazrete, možebit će žalost obuzeti srdce Vaše jer njeki ter njeki naših prvih budioca, pregalaca, a Vaših starih prijatelja nije se dovio do one visine, na koju ga je prvopočetni žar i zanos za posvetom i napriedkom svoga naroda ovlastio. Mnogi njih sužno je propao, i u prah se zemaljski, po njemu plazi i gmiže da povratio. Nevolja je to velika; jer često put padom i propašću prvih zatočnika prosviete, sav se narodni pokret napriedak smete i zaustavi; ali, hvala Bogu, u istini i pravoj prosveti sama božja moć prebiva, kojoj nitko odoliet i nemože, za to često i često put biva, do kad se prvi zatočnici istine i pravde, kojoj bi i do samoga mučeničtva vierni ostati morali, sami sebi in svojoj zadači izneviere, istina ipak i pravda za to se nezaustaje, nego se vlastitom svojom silom sve više i više širi, kriepi i novih novih zatočnika pridobiva. Kad jedan put narodu častna i odvažna poslie davnih tmina i svakojakih muka bila zora zarudi, neima sile na ovom svietu, koja

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

(Dajje.)

Sedemnajsto poglavje.

Jaz od upliva tvojih očij užgan sem bil k vsaki kreposti, pred tvojimi očmi bolj moder, bolj buden, močnejši, ko trebale bi zunanje moči.

Če kateri dan tekom leta vsled združevanja pomisli Amerikancu bolj dopada nego drugi, je to gotovo zahvalna nedelja. Ta zahvalnica je bila že prvotno novoangleški praznik, in skoro jedini, katerega so naši priseljeni pradedje praznovali; zato so ga morebiti tem slovesniše praznovali. Tudi sedaj ga radi in svečano praznujejo skoro po vseh krajih obširne države, kjer so si sini in hčere iz Nove Anglije nov dom ustanovili. Posvečen je popolnem rodovini in družbinim zavezam; na istem mestu združuje vse članove iste črede, izbuja naj-

živejše čute hvaležnosti ter oživlja najskrivniše strani človeškega srca; mladini je čas najčistejšega veselja, onim v srednjih letih čas najbolj gorečega hrepenjenja, da bi občno veselje pospeševali, starcem in starkam pa čas svečanih mislij, ginljivih spominov in neumrjotih näd.

Henrik in Helena sta srčno želela, tudi se je vsa rodovina tega nadejala, da bi bližnjo zahvalno nedeljo praznovali na domu mladih zakonskih. Da bi veselje še pomnožili, povabili so pristrčno tudi prijatelje na Jezerišči, naj bi k njim prišli. Ko pa je gospa Parcivalova izvedela, da oče Vaughan, njegova sestra in njegova unukinja mislijo ves teden ostati pri Henriku, prosila jih je nemudoma pravnujno, naj bi se na zahvalno nedeljo vsi kot skupna rodovina zbrali pod streho njenega sina.

„Le na ta jedini način“, rekla je stara gospa v listu, katerega je Beatrica očetu Vaughanu pisala, „se jaz lahko udeležujem veselega praznika, ker zarad hudega prehlajenja sedaj ne morem potovati. Po ondanji vaši hudi bolezni bi vam tega ne predlagala, ko bi ne bila prepričana, da se vi ne stržite celó zimskega vremena, ko hitro ste pred večerno sapo zavarovani. Ker pa je naša hiša jako

prostorna, prosili bi vas, da čez noč vsi pri nas na Jezerišči ostanete. Dolgo je že, kar sem zadnjikrat uživala veselje, da je bila prijetna družba ta najprijetniši praznik krog mene zbrana. Kako prijeten je nama spomin na minule srečne zahvalne nedelje v novoangleški domovini! Zato se vas drznem prositi, naj bi moja željo pri svojih otrocih zagovarjali ter mojega sina in mene z vašo družbo bodoči praznik razveselili.“

Ko sta Henrik in Helena prečitala list, hotela sta se ustavljati temu napadu na svoje pravice. Tudi Sabija je močno omahovala, ali bi sprejela povabilo ali ne, kajti plaha, sama za se živeča gospa se je tega tem bolj strašila, ker je vedela, da se gospa Parcivalova prijateljice iz otročjih let nekoliko še spominja. Mabel se je videla v mali zadregi, da bi se načrti o tem rodovinskem prazniku toli spremeniili; dečka pa sama nista vedela, kaj bi porekla. Gospod Vaughan pa je h kratu storil konec vsem pomislikom z radostno uljudnostjo zaklicavši: „Henrik, tega povabila ne moremo lahko zavrniti. Draga Helena! ne zini nobene besede, odlične gospe ne smemo varati.“ Čislani glavar rodovini se je toli odrešito za gospo Parcivalovo izrekel ter je s tem

bi joj na put stala, do se do sjaja poludnevnoga dana nerazvije. Vami medjutim, vrli moj prijatelju, na čast i slavu služi, što ste, položiv jednom u prvi mladosti svojoj ruku na plug, Sebi samomu i zdravju Svomu do dan danas vierni ostali, neodmetnol nigda više ruke od pluga Svoga. Tako se i pristopi svečeniku, kad se ujedno u svečenika narodne posvete i narodnoga prava obrati; jer svečenik snagu postojanosti i značajnosti danomice crpi iz onoga presvetoga otajstva, koje je milosrdje božje svemu svietu u viečiti izvor svakoga svetla i života, svake snage i kriposti pretvorilo. Slava Vam dakle još jedan put, i svim Vašim divnim drugovom i surodnikom koji nikad neposrnuše, nego svedj i svedj na prvobitnoj svojoj visini ostadoše, celomu narodu, osobito pako mladosti našoj na viečiti uzor!

Vi ste, moj mili prijatelju, uvijek nekako željeli u mesto prve svoje mladosti, to jest u Zagreb se povratiti, i tu pri najglavnijemu ognjištu naše narodne prosvete, makar u čednijemu položaju, rad svoj prosvetni nastaviti. Ja sam, koliko sam samo moglo o tomu nastojao, ali su svedjer okolnosti jače bile, nego volja i želja moja. Medjutim, prijatelju, sve jedno je, ma mi gdje god bili sve jedno ili višji i sjajniji položaj naš bio; jedno se od nas hoće, da ondje gdje nas je Bog postavio i u položaju u komu se nalazimo, zadaču svoju dobro shvatimo i vierno i izvršimo. Često i često put je znak nevriednosti i ništavosti što se ljudi i silom i milom do prvih miesta turaju. Prava kripost i darovitost uvijek je čedna i umiljata i samo onomu blagoslovljenomu oku poznata, koje božje oko prosvjetljuje. Bog medjutim ne sudi po vanjskih okolnosti; nego po duši i istini, i za to se radniku i najčednijemu veli: Age serve bone et fidelis, quia in paucis fidelis fuisti, super multa te constituam, intra in gaudium Domini Tui. Svet ovaj po vanjštni sudi ali hvala Bogu, u poviesti samoj kad sve ljudske zaviesti i strastvenosti u hladni se grob pokopaju, tada prije ili poslie „božja“ prevlada. Vama, moj mili prijatelju, već danas narod naš na sva usta prosiče ono, što će jednom, nadamo se za cielo, Bog sam potvrditi i zapečatiti: O slugo dobri i vierni, zasluga je tvoja velika što si u malenom vieran i postajan postao, ulieti u slavu viečitu, koja će se i u zahvalnomu narodu tvomu dok je vjeka i svjeta odsivati! Vrli moj prijatelju! primite ovo nekoliko rieči iskrene čestitke moje u ime bratske ljubavi, koja nas već odavno u jedno spaja i u ime zahvalnosti, koju Vam i sav narod, i svaki pojedinac, koji svoj narod iskreno ljubi, duguje.

U ostalom preporučujem se i na dalje Vašoj ljubavi i molitvi

Vaš prijatelj

J. J. Strossmayer,
biskup.

U Diakovu na dan velike Gospojine 1887.

Prečastiti gospod!

Jutro, kakor berem, boste praeoccupando praznovali 70. letnico svojega rojstnega dné, in ob enem 50-letnico svojega delovanja na literarnem polji.

Častitam Vam iz celega srca, kakor v svojem tako tudi v imenu svojega brata. V duhu združen se z Vami zahvaljujem Bogu za vse dobrote, ktere ste v teku svojega življenja prijeli iz njegovih rok,

vse pomiril. Sklenili so sprejeti povabilo ter so to vabilki nemudoma poročili.

Predzadnjo noč zapadel je bil zemljo tenek sneg, strdil se ter napravil čudovito lepo gladko pot za sani. Kot so se bili za tak slučaj dogovorili, pripeljal se je bil v jutro k njim Bayard v pokritih saneh, katere je bil prejšnjo zimo za mater napravil, domu pa se je vrnil s Sabijo, z gospodom Vaughanom in Heleno, dočim so se Mabel, sedaj že popolnem zdrava, Henrik in dečka na nepokritih saneh vozila. Naglo kot blisk so se drsali prek ravnih pobeljenih poljan, poslušaje radostno zvončkanje kraguljkov na konjski opravi. Topla sobana in topli sprejem sta jih čakala na Parcivalovem domu. Obed je sledil s družbinim veseljem in s slastnimi jedili; za tem se je vrstilo raznovrstno razveseljevanje mladih in starih in ure so jim kaj prijetno minevale.

O mraku zbrana je bila srečna in živahna družba v sprejemni sobani na Jezerišči. Sobano so razsvetljevale nekaj dolge svetlobne proge, ki so se na zahodnem nebu bliščale, nekaj pa močni ogenj v levi. Sanjarski svit razkazoval je redko sliko polne radosti in prijetnosti. V velikem naslonjači na desni

ter ga prosim, naj Vam da preživeti še mnogo let v dobrem zdravju in vsakovrstnem veselju.

Vém pa, da Vi, kakor sploh tako tudi pri tej priložnosti gledate naprej, naprej čez meje tega življenja, in da velikodušnemu Vašemu srcu ne zadostuje minljiva slavnost, ktero človek pripravljati more; ampak da si želite, ut Deus ipse aliquando sit merces Tua magna nimis“ za vse trude in vse delovanje Vaše. In zato, prečastiti gospod in predragi moj rojak! je in bode ravno to tudi moja želja in moja prošnja za Vas.

Bog Vas blagoslovi; meni pa naj ohrani majhen prostorček v Vašem srci, da se pred Bogom nekterokrat spominjate tudi mene in pretežke odgovornosti Vam

zvesto vdanega

Jakoba kn. šk.

Ljubljana 3. septembra 1887.

SLAVNI DAVORIN,
SLOVENIJE PRISTNI SIN,
VSA VAM HVALA, ČAST I SREČA!

Prečastiti gospod Trstenjak!
Starim starosta, učenjak!

Če ste tudi Terstenjak,
Vender niste trstek kak,
Trstje bura maja tere,
Vas nobena ne podere,
Niste, niste trstenjak.
Pač ste trs, ves brsten, jak
Sad prežlahten ste rodili,
Drag zaklad nam vsem razvili,
Starin milih brstenjak.

Resen pa ste Davorin,
Ljube Slave hrabri sin,
Vede meč, ki vrlo vihti,
Štempihar prejak v nevihti.

Sedem križev ste prebili,
Sence z venci si ovili;
Bi še troje jih zadeli
Stotjak, néstrt, preveseli!!

Živkov.

(Zlatomašnik dr. Muršec.)

Prečastiti gospod! Veleučeni rodoljub!

Vaše petdesetletno delovanje na književnem polji slovenskem je spravilo na dan premnogo biserov zgodovinskih resnic, katere so ležale skrite v temnih zgodovinskih važnih starinah. Ti svetli biseri razkazujejo slovenskemu narodu njegovo žalostno prošlost ter ga unemajo za slavno bodočnost. Za to Vam ob današnji slavnosti ves slovenski svet in z njim tudi podpisani odbor izraža srčno zahvalo za petdesetletno bistrumno delovanje Vaše ter Vam iskreno vošči: Naj Vas Bog še mnogo let živi in venča Vaše delo z biseri.

Biljana, dne 2. septembra 1887.

Odbor kat. pol. narodnega društva „Sloveski jez“ v Brdih.

And. Žnidarčič, predsednik; Lovro Juvančič, podpredsednik; Anton Belc; Fr. Smrekar, odbornik; Ludovik Kumar, odbornik; Josip Kozlin, odbornik; Miha Samar, odbornik; Anton pl.

Reja.

(Dalje prih.)

sedel je gospod Vaughan; sivi lasje in suhi tenki život so pričali, da sta ga starost in bolezen dokaj tlačili, njegovo obličje pa se je svetilo mirne veselosti, ki je naznanjala, da se je bil stari mož prerodil k novemu življenju. Poleg njega se je videla častitljiva gospodinja hišna z mehkiimi belimi rokami na kolenih; kot sneg bele gube njene mušlinaste rute krog vratu in čipke ob nje vdovski čepici so se kaj živo razlikovali od nje krila iz drage črne svile. Vsa nje obleka je kolikor le mogoče pomnoževala častitljivost in mišino nje plemenite osebe. Tudi Sabija je bila našla svoj kot nasproti sofi in minul jej je bil strah, katerega jej je bila gopša Parcivalova sprva napravila. Ko pa je v njej izpoznala ljubeznjivo gospico Bayard iz šolskih klopij, sedela je popolnem umirjena ter je bila tretja osoba v krogu starih ljudij, ki so mlajše članove zbrane družbe opazovali in se njih radosti veselili.

Vsi mladi so bili kaj dobre volje, ker so se bili ravno kar domov vrnili. Bili so namreč pri Oven Dovstovih, kjer je bil krst majhne Roze. Ta svečanost je bila prej nalašč odložena, da se je sedaj v pričo njih tem bolj svečano vršila.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. septembra.

V Krumlovu na Češkem hoteli so konservativci postavili svojim kandidatom za dopolnilno volitev za državni zbor trgovskega ministra marquisa Bacquehema. Dunajski „Vaterland“ je že bil objavil volilni oklic. Trgovski minister, ki je za svojo kandidaturu zvedel še le iz listov, kajti poprej ga neso vprašali, bi li kandidoval, je pa neče vsprejeti. Sedaj konservativci najbrž ne bodo postavili nobenega kandidata, ker bi s kom drugim težko zmagali. Voljen bode torej gotovo kandidat Praške kazine dr. Krauss.

V nedeljo bil je tabor v Branovici na Moravskem. Kakor razni listi pišejo, bil je jako dobro obiskan. Več govornikov je ostro govorilo proti ministerstvu, katero gleda le na to, kako bi Čehom škodovalo. Posebno hudo je knjigar Barvič obsojal naredbe naučnega ministra Gautscha. Predno je govornik končal svoj govor, je okrajni glavar Koller razpustil tabor. Resolucija, v kateri se je hotel izreči protest proti naredbam naučnega ministerstva zastran srednjih šol, se še ni mogla prečitati.

Hrvatski sabor volil je Mirka Hrvata predsednikom, Gjurgjeviča in Franciskija podpredsednikoma, Bartolovića, Egersdorferja, Kolarića, Nikolića in Popovića perovodjama.

Vnanje države.

Z današnjim duem je odpravljeno v Bolgariji obsedno stanje. Sedaj se bode opozicija mogla svobodneje gibati, telegrami se ne bodo več cenzovali, in zvedelo se bode nekoliko več o razmerah v Bolgariji. — Novo ministerstvo je še precej dobro sestavljeno, ako se pomisli, kako težaven da je sedanjí položaj. Sposobnostij se novim ministrom ne morejo odrekati, če tudi so vsi nasprotniki Rusije. Stambulov je že kakor regent pokazal precejšnjo spretnost. Načevič je kot finančni minister tudi na mestu, ker je trikrat že bil finančni minister in dobro pozna razmere dežele. Novi pravosodni minister dr. Stojilov je pa že tudi poprej bil trikrat pravosodni minister.

Turška vlada se mnogo bavi z bolgarskim vprašanjem. Kakor se poroča iz Carigrada, se je zastran Bolgarije doseglo že popolno sporazumljenje mej Nemčijo, Rusijo, Francijo in Turčijo. Z Avstrijo se pa vrše še pogajanja. Porta bode zahtevala v imenu velevladi, da knez Ferdinand ostavi Bolgarijo. Ko bi knez ne hotel iti iz Bolgarije, bodeta pa Artin efendi in ruski general Ernroth šla v Sofijo in mu zapretila z rusko okupacijo. To se ve da se bode le tedaj zgodilo, če v to privoli vse vlasti, kar pa ni prav verjetno. V Carigradu se nadejajo, da bode knez Ferdinand z lepo ostavil Bolgarijo in imenoval Stambulova regentom ali generalnim lieutenantom.

Kakor poročajo poljski listi, bodo v Rusiji napravili neko mobilizacijo za poskušnjo. Vsi odpuščenci, ki so bili od 1875 do 1879. l. vzeti k vojakom, se bodo sklicali v svoje okraje in poskusilo se bode po železnicah s prevažanjem vojakov. Mej Odeso in Sebastopoljem se prevažajo na ladjah za poskušnjo vojniki in vadijo se v ukrcanji in izkrcanji. Vojni minister prišel je z vojnimi inženjerji na Poljsko in ogleduje nove utrdbе.

V tiskarni ministerstva notranjih zadev v Peterburgu je izšla knjiga, v kateri knez Galicin osorno dokazuje, da se monarhistična Rusija nikakor ne more zavezati z revolucionarno Francijo. Ideja, za katero je delal Katkov, da bi se francoski in ruski narod sporazumela, je neizvedljiva, ker mej obema narodoma ni nikakih mejsebojnih simpatij.

Shod zastopnikov francoskih občin ne bode tako obilno obiskan, kakor želé radikalci. Mnogo županov je naznanilo, da ne pridejo k shodu, ker po njih mnenji shod ne bode legalen in patrijotčen. Nekaj drugih občin je pa sicer se izjavilo, da odobravajo želje Pariškega občinskega zastopa, ter so sedaj pripravljene poslati svoje zastopnike v Pariz, če se jim plača potnina. Njih župani bi torej radi na tuje stroške šli gledat Pariz. — 3. t. m. je minulo deset let, kar je umrl veliki francoski državnik in pisatelj Thiers. Nikdo se pa zato ni zmenil, če tudi ima Thiers največje zasluge za osnovo tretje republike. — Ker častni predsednik lige francoskih patrijotov ni mogel na svojem potovanji po Rusiji, Rusov pregovoriti, da bi sklenili zvezo s Francozi proti Nemčiji in začeli boj, zgubil je na Francoskem mnogo veljave. Pariški centralni odbor lige je še vedno za Derouléda, razne podružnice po družih mestih so pa že izjavile, da odločno obsojajo njegovo delovanje. Poslednje dni sta podružnici v Bayonnu in Bordeauxu izrekli se proti Deroulédu in generalu Boulangeru. Posebno burno bilo je zborovanje podružnice v Bayonnu, kamor je poslal centralni odbor iz Pariza jednega zastopnika, da je Derouléda zagovarjal. Vse prizadevanje tega zastopnika bilo je zaman. Nek časnikar je tako ostro napadal centralni odbor, da ga je slednjega zastopnik poklical na dvoboj.

Dopisi.

Iz zdravniških krogov 5. septembra. [Izv. dop.] Pri zadnjem zasedanju deželnega zbora se je sklenilo, da naj napravi deželni odbor načrt postavi o novi zdravstveni organizaciji na Kranjskem in naj ga predloži v prvem prihodnjem zasedanju, ako ga bode slavna vlada odobrila. Ta načrt se glasi, kakor je bilo brati v medicinskih novinah:

1. Dežela naj se razdeli v toliko zdravstvenih okrajev, kolikor je sodniških. Le kjer je sodniški okraj prevelik, naj se razdeli v 2 ali 3 distrikte.

2. Nastavi naj se za vsak distrikt jeden zdravnik, vsega zdravništva zmožen, ter naj se zove — „deželni zdravnik.“

3. Služba deželnega zdravnika naj bode definitivna z gotovo plačo in penzijo.

4. Plače naj bi bile po letnih 500, 600 in 700 gld. in desetletnice po 50 gld.

5. Deželne zdravnike nastavlja deželni odbor po zaslišanju dotičnega okrajnega zastopa (Kjer okrajnih zastopov ni, pa menda po zaslišanju raznih občin. Ured.)

6. Okrajnim ranocelnikom, kateri oskrbujejo mesto deželnega zdravnika, naj se plačuje najmanj 400 gld. na leto. Če pa ima kateri že višjo remuneracijo, naj mu ta ostane.

Zelo potrebno bi bilo, da bi se vsaj ta načrt postavil vsprejel, ker drugače bode pomanjkanje zdravnikov po deželi še huje in to tembolj, ker je ranocelnikov že zelo malo, doktorji pa še zmiraj dobijo lahko boljše službe v drugih deželah. Kakešne zdravstvene razmere so sedaj pri nas na deželi, mi menda ni treba popisovati; vsak zna, da so zelo žalostne.

Iz okolice Kamniške 4. septembra. [Izv. dopis.] Dne 2. t. m. vršilo se je v Mengši premiranje žrebič in kobil. Prignalo se je mnogo jako krasne živine, kar nam lepo svedoči, da sta okraja kamniški in kranjski gledé konjereje vrlo napredovala. Videli smo mnogo nenavadno visokih kobil in žrebič noriškega plemena. Človeka veseli tako krasen napredek v tej stroki kmetijstva, za kar ima gotovo vlada precejšnjo zaslugo, bodi si že, da nastavlja v raznih večjih krajih čistokrvne noriške žrebece, bodi si da deli vsako leto pod imenom premij ne ravno mala darila najmarljivejšim konjerejcem.

Kakor smo že preje omenili prignalo se je mnogo lepe živine, še večje število živalij bi bili prignali naši konjerejci, ko bi ne bili v strahu, da dobode žival premijo in je potem ne smejo prodati, oziroma da morajo potem premijo konjerejskemu odseku kmetijske družbe vrniti. To je jedina preglavica, ki se dela našim možem in katera pouzročuje, da se ne udeležujejo premiranja tako mnogo številno, kakor bi se, ko bi se to pravilo deloma preuredilo. Bilo pa naj bi tako: Vsak posestnik, ki dobi premijo od svoje živali, naj bi se obvezal, da je jedno leto ne bode prodal nikamer iz dežele (a ne kakor sedaj, da je jedno leto niti prodati ne sme). To bi gledé povzdige konjereje [kolikor toliko uplivalo in naši posestniki bi se mnogobolj zanimali za premiranje svoje živine. Upamo, da se utegne dotično pravilo sčasoma toliko preurediti, da bode tekmovalstvo za premije posestnikom lepe konjske živine nekoliko svobodnejše, nego do sedaj — kajti kakor smo čuli, so tudi gospodje člani delitvene komisije zapazili ta nedostatek in ga obžalovali.

—č.

Iz Topol 1. septembra. [Izv. dopis.] Dne 31. avgusta okoli 10. ure dopoldne nastal je požar v Topolah, v vasi v Mengiško občino spadajoči in kake pol ure od Mengiša oddaljeni. Unelo se je s slamo krito poslopje „Vrbca“ in od tod se je ogenj razširil na bližnje poslopje posestnika „Ručgeja.“ Žugal je plamen uničiti še kopo blizu stoječih in s slamo kritih hiš, če bi tega ne bili preprečili pogumni gasilci. Pogumni in vrli Mengšani, na čelu jim vrli naš župan gosp. J. Levec in naš prvi občinski svetovalec gosp. Jos. Funtek, prihiteli so z dvema brizgalnicama, pred kateri sta načelnika upregla svoje konje, na pogorišče, kjer so se neumorno trudili ter tudi dosegli, da se je ogenj ohranil v svojih mejah. Ker sta bila pa načelnika zraven, bili so gasilci tako pridni, da jih ni bilo treba priganjati. Sicer pa srčna hvala in slava vsem, ki so pripomogli, da se je naša vas obvarovala večje nesreče.

Kakor se sliši, so otroci zažgali; torej stariši, opominjamo vas, ne pustite otrokom prižigalnic! Pogoreleca bila sta oba zavarovana.

Domače stvari.

— (Skratnasurovost) Nemški šovinizem pojavlja se v raznih surovih činih, venec surovosti pa so si stekli nekateri Celovčanje. Gospodično Josipino Vernikovo, ki je v Svečah pri zlati maši Einspielerjevi deklamovala, napali so radi tega pri belem dnevu na javni ulici in obsipali s psovkami. Najnavadniši ameriški fakir obnaša se nežnemu spolu nasproti dostojno, v Celovci pa se še neso popeli do omike ameriških fakirnov. Se ve da so to storili pobalini, a žalostno je, da se še nihče ni našel, ki bi varoval čast mesta in dežele in take pobaline prav pošteno za ušesa stresel.

— (Obravnava proti dr. Davidu Starčeviču) se še vedno nadaljuje. Po zaslišanju priči začelo se je čitanje raznih aktov, katero pa ni posebno zanimivo, zato je pri obravnavah občinstva vedno manj. Pravda je preobširna za naš list, podaja pa nam jako žalostno sliko o sedanjih razmerah na Hrvaškem. V petek bodo govorili državnega pravdnika in zagovornikov, v soboto se bode proglasila sodba.

— (Nov tlak) začeli so včeraj delati na Dunajski cesti počenši pri hiši g. Grumnikove. Tlak bode od asfalta, jednak kakor je pred „Slonom“, kjer fjakarji stoje. Tudi mestna klavnica dobi v notranjih prostorih tlak od asfalta.

— (V Postojnski jami) bila je preteklo nedeljo velika slavnost, katere se je udeležilo 400 častnikov in 8000 mož. Pri urodu v „Tartarus“ blestele so v lučicah začetne črke imena cesarjevega, in godba svirala je cesarsko himno in potem druge skladbe, dokler ni vseh 8000 mož mimo odkorakalo. Velikost jame se je pri tej priliki pokazala, kajti rečeno število vojakov ni napolnilo niti jamske tretjine.

— (Madžarska znanost.) Madžare posebno bode v oči, da se jim po pravici očita, da so še divji prišli v Evropo, ter so se kmetovanja naučili še le od Slovanov, katere sedaj zatirajo. To pač najbolje dokazuje, da imajo Madžari slovanske izraze za kmetijsko orodje. Nek Madžar je sedaj spisal delo z naslovom „Magyarország mezőgazdaságának története“ (Zgodovina kmetijstva na Ogerkem), v katerem hoče dokazati, da so se Slovani naučili kmetijstva od Madžarov, če tudi imajo poslednji slovanske izraze za kmetijsko orodje. Vsakemu se bode pač čudno zdelo, da so Madžari že poprej znali kmetovati, imeli pa neso izrazov za gospodarsko orodje, Slovani so pa imeli že vse izraze, predno so še o kmetijstvu kaj vedeli. Kaj takega more trditi pač samo kak madžarsk učenjak. Omenjeno knjigo izdala je akademija znanostij v Budimpešti.

— (V občini Bizeljski), ki šteje 3500 prebivalcev, umrl je meseca avgusta samo jeden človek. To je gotovo zdrav kraj.

— (Vabilo k veselici) katero priredi narodno bralno društvo v Zagorji na Notranjskem v nedeljo dne 11. septembra t. l. v novo dodelanih prostorih gosp. A. Domicelj-a. Vspored: 1. D. Jenko: „Naprej“, svira godba na lok. 2. Pozdrav gostov. 3. F. S. Vilhar: „Domovini“, poje moški zbor Zagorski. 4. A. Förster: „Njega ni“, četverošpev moški. 5. Fr. Grbič: „Bčelar“, četverošpev ženski. 6. * * * „Slavjanske narodne pesni“, svira godba. 7. F. Prešeren: „Leonora“, deklamuje g. S. D. 8. B. Ipavic: „Danici“, za meš. zbor priredil g. F. Kete. Bariton solo poje g. D. Česnik. 9. F. S. Vilhar: „Zvezdi“, moški zbor s tenor solo. Solo poje gosp. I. Potokar. 10. I. pl. Zajc: „Frankopanka“, moški zbor. Šaljiva igra. Po končanem uspešnem plesu, pri katerem svira sekstet Ulich. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopenina: za ude 20 nov., neude 30 nov., družino 60 nov.; ustopenina k plesu za go spode 50 n. Čisti dohodek pripade društveni blagajnici. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 7. septembra. Izvestje Reuterjevo: Za gotovo se zdaj misli, da Porta ne želi, da bi Avstro-Ogerska, Italija in Anglija vsprejele ruske predloge. Bolgarski emigrantje zagotavljajo, da je Rusija formalno obljubila, da bode bolgarsko vprašanje do konca oktobra rešeno, če ne drugače, z okupacijo.

Vest, da je Turčija načeloma odobrila rusko intervencijo na Bolgarskem in da se je

zavezala, Koburžana odstraniti celó siloma, zanikava se oficijalno.

Exeter 6. septembra. Požar v novem gledališči pričel je ob 11. uri zvečer, v jedni uri bilo je vse poslopje uničeno, nad 100 ljudij poginilo. V gledališči predstavljala se je melodrama „Romany Rye“, kar se sredi četrtega dejanja nenadoma spusti zastor. V istem hipu pa so že iskre švigale po gledališči in v treh minutah bilo je vse gledališče v ognji. Strahovito je bilo kričanje ljudij, iskajočih izhoda in obupno se borečih. Čez pet minut prihiteli so ognjegasci z brizgalnicami, a rešitev bila nemogoča, vse gledališče bilo jeden plamen. Pet minut pred 11. uro izvlekli so prvih 12 mrličev, može in dečke, s stopnic, ki drže na galerijo. Videlo se je, da je bila največja gneča zopet na stopnicah in da je ondu v nekem kotu večina bilo uprav zmečkanih. O polunoci izvlekli so že 70 mrličev, a vedno je bilo še veliko število mrtvih v tistem nesrečnem kotu.

Razne vesti.

* (Veliki knez pevke dedič.) V Peterburgu umrla je pred nekoliko dnevi nekdanja pevka Marija Fullo. V njenej ostalini našli so dijamantov v vrednosti 150.000 frankov, katere je volila cesarjeviču prestolonasledniku rekoč: „Jaz ravnam le pošteno. Bližen sorodnik njegove carske visokosti mi je nekdanj podaril te drage kamne; ker nemam dedičev, vračam je onemu, ki bi jih bil sicer moral dobiti, da mene ni bilo. Prestolonaslednik bode volilo vsprejel, dijamante pa podaril nekaterim samostanom.

* (Kako se ženske rade može.) Nekdo v Frankobrodu na Meni je naznanil v ilustriranem listu, da išče lepo in izobraženo devojko za soprogo, premoženja pa baš ni treba. Dobil je 3648 ponudeb, mej njimi 2137 iz Nemčije (iz Frankobroda 237), ostale pa iz drugih dežel. 1827 dam nima nikacega premoženja, druge pa od 1000 do 200.000 mark, 278 ponudbam se vidi, da so se poslale le za šalo. 3112 ponudbam bile so pridejane fotografije. 786 mark stalo je dotičnika, da je vrnil fotografije po pošti, vzal je pa revno deklico s Hanoverskega.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 (192—124)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

6. septembra.

Pri stonu: Foerster iz Draždan. — Grass, Günther, Katzenorfer z Dunaja — Mošer iz Linca. — Schwach, Birmann iz Gradca. — Ornstein iz Zagreba. — Sauer iz Kanize. — dr. Kolben iz Bukurešta. — Eržen iz Ptuj. — Linhart, Globočnik iz Kranja. — Hainisch, Knoll, Kraus, Schwarzkopf iz Trsta. — Lassig iz Pazna. — Pittewitz iz iz Gorice. — Marotti, Ferlan iz Kastva.

Pri stonu: Brunner, Drexler z Dunaja. — Pauer iz Budimpešte. — Ruvurac iz Zagreba. — Zekelj, Černy iz Trsta. — Wohlfahrt z Reke.

Pri južnem kolodvoru: Hofmann iz Monakova. — Weiss, Lakota z Dunaja. — Pelc iz Pontebe. — Paulovič, Zucco iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarji: Masič iz Vipave. — Črne z Vrhnik. — Tušar iz Cirknega.

Pri Virantu: Lovšin, Zolter iz Ribnice. — Korošič iz Trbovelj.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež,	4 22	Surovo maslo,	— 90
Jecmen,	3 25	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	2 60	Mleko, liter	— 8
Ajda,	3 74	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 06	Telečje	— 52
Koruza,	4 55	Svinjsko	— 60
Krompir,	2 41	Koštrunovo	— 36
Leča,	11 —	Pišanec	— 45
Grah,	12 —	Golob	— 17
Fižol,	10 —	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	1 69
Mast,	— 66	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen,	— 60	„ mehka, „	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. sept.	7. zjutraj	735-68 mm.	16-0° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	734-62 mm.	24-4° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	734-84 mm.	19-4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 19-9°, za 6-1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81-10	gld. 81-20
Srebrna renta	82-50	82-70
Zlata renta	112-50	112-50
5% marcna renta	96-15	96-20
Akcije narodne banke	884-—	884-—
Kreditne akcije	282-40	282-70
London	126-05	126-05
Srebro	—	—
Napol	9-96	9-96
C kr. cekini	5-91	5-93
Nemške marke	61-55	61-55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129	gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	166 75
Ogerska zlata renta 4%	100	65
Ogerska papirna renta 5%	87	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld. 177	75
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	50

Št. 13.817.

(632—1)

Razglas.

V zmislu §. 6 zakona z dne 23. maja 1873 (drž. zak. št. 121) se naznanja, da bo prvotni imenik porotnikov za 1888. leto od 10. do 18. t. m. v magistratnem eks-peditu izpolnjen, da ga vsakdo lahko pre-gleda in svoje ugovore naznani.

Porotniškega posla so po §. 4 omenjene po-stave oproščeni:

1. Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dobe, za vsegar;
2. udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja;
3. osebe, ki niso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi;
4. osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpjeti, za sledeče leto;
5. vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan septembra 1887.

ANA SCHUKLE

Vegove ulice št. 8

otvori

(621—2)

poučevanje klavirja

dne 16. septembra.

Blizu realke se pri solidni rodbini jemljó na hrano

dečki ali deklice.

Kaj več se izve na Starem trgu št. 28, III. nad-stropje.

Zgago,

slabo prebavljenje, počasno me-njavo snovij, navale krvi, glavobolje, vrtoglavje ozdravi Lipp-mann-ov Karlsbadski šumeči prašek. — Dobiva se v škatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (637-1)

V Lattermanovem drevoredu

Pariška velociped-caroussa.

Za dosedanjí mnogobrojni obisk se zahvaljujoč se nadalje udano priporoča

Ustopnina za znižano ceno po 6 kr., za vo-jake in otroke po 5 kr.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKA

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdčo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelji zobnega praška 60 kr. (238—44)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605—3)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Dva prvošolca

vsprejmeta se v stanovanje s srednjo hrano, kjer se tudi dobi za primeren honorar inštruktor. — Natančneje pri postreščeku Gregorji Jesenko št. 27. (630—2)

Denar,

ki se more vrniti od 1 do 10 let v majhnih mesečnih obrokih, rečno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več, dobé na po-sodo kavalirji, častniki, industriji, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in ded-šine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec. (515—21)

Nepremočljive

plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—18)

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. (600—3)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bez-gavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih bole-znih ter odpravlja vse gli-ste ter vzdržuje konje de-bele, okrogle in iskrene. Krave dóbé mnogo do-brega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pre-tegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrp-nenji v boku, v križi i. t. d., pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvi-njenji, otišcanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Deželna

Rogaška slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hla-dilna pijača. (162—12)

Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri g. **Josipu Fabian-u**, **C. C. Holzer-ji**, **Peter Lassnik-u**, **J. Luckmann-u**, **Jan. Perdan-u**, **Jos. Schlaffer-ji**, **Schuss-nigg-u** & **Weber-ji**, **Josipu Terdini** v Ljubljani.

Prodajalničen prostor.

Na tukajšnjem lepem kraju, na Starem trgu št. 21, daje se v najem obširna prodajalnica z dvema magazinoma in se proda lepa popolnem nova oprava za špecerijsko prodajalnico.

Kaj več se izve ravno tam.

(631—1)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-trebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523—8)

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezdi, v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

(29—36)

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Trakovi za vence.

Harlandska preja.